

Men inden jeg kommer nærmere ind derpaa, ønsker jeg at sige, at der er en anden, lettere overskuelig Ting, som jeg mener, man ogsaa maa have for Øje i dette Forslag. Det forekommer mig ingenlunde, at man kan blive staaende ved at bestemme, at der skal være en almindelig Vurdering pr. 1. Juli 1914, og saa i øvrigt lade Ejendomsskyldlovens Hovedregel om 10-aarige almindelige Omvurderinger blive staaende. Jeg skal vel vogte mig for at profetere om Ejendomspriseres Stigen eller Falden — det er altid det sikreste at lade være at profetere, navnlig i en saa vanskelig Materie —, men vist er det, at Priserne navnlig paa Landejendommene er kommet op i en Højde, der vækker mange dygtige og praktiske Landmænds Ængstelse. Og man træffer rundt omkring, nu sidst ved de samvirkende jydsk Landboforeningers Delegeretmøde, hos Mænd, hvis Kompetence ikke kan omtvistes, den Mening, at vi nu befinder os paa Bølgetoppen med Hensyn til Landejendomspriserne, saa at det efter al Sandsynlighed maa komme til en Nedgang. Maa jeg blot i Parentes sige, at jeg er ikke saa sikker paa, at denne Mening er rigtig. Det forekommer mig, at der er meget stærke Kræfter i Virksomhed ude i Verden og da særlig den almindelige og stærkt fremadskridende Industrialisering, som finder Sted ogsaa i de store oversøiske Landbrugslande, som vil tendere henimod at holde Prisen oppe paa Landejendomme, ja muligvis kan bringe dem til at stige noget endnu. Men man maa i alt Fald være belavet paa, at vi, som det er saa mange praktiske Landmænds Mening, har naaet Bølgetoppen, og saa kan det ikke nægtes, at det er en lidt ejendommelig Ting at fiksere Skyldværdierne, ligesom de er paa Bølgetoppen, for 10 Aar eller i alt Fald gøre det saaledes, at de, der har faaet deres Ejendomme vurderet under en Højkonjunktur, ikke har nogen lovhjemlet Sikkerhed for, at der finder en Omvurdering Sted før om 10 Aar, en Omvurdering, som muligvis kunde give dem Fordelen ved en eventuel Skattenedsættelse i Tilfælde af, at der kom en Prissænkning. En saadan Prissænkning maatte jo vel at mærke komme som Følge af en Nedgang i Produktpriiserne og vilde altsaa i Forvejen bringe Landmændene, hvoraf de fleste sidder med Landejendomme, som de har købt til høje Priser, ind i meget vanskelige Forhold. Vi maa da saa meget mere sørge for ikke at udsætte dem for at komme til at lide under en

Ejendomsbeskatning, som er for høj efter de senere indtrædende Konjunkturer. Derfor mener jeg, at vi nødvendigvis maa have den Ændring i Lovforslaget, at de almindelige Vurderinger gøres til femaarige i Stedet for til taaarige. Det stemmer ogsaa med det Ønske, der er udtalt af Overskyldraadet og ligeledes af De samvirkende Sogneraadforeninger, saa jeg antager, at herom vil vi let kunne naa til Enighed.

Jeg har allerede berørt det, som for mig er Hovedpunktet: at det ikke gaar an at øge Skatten, uden at man retter det, som man i alt Fald en Gang har været enig om burde rettes, nemlig det Grundlag, paa hvilket den paalignes.

De Fradragsregler, som er gældende, skal jeg kort minde om. For Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder, til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, er der et Fradrag af 2,000 Kr. for Ejendomme, hvis Skyldværdi er under 8,000 Kr., og for Ejendomme med en Skyldværdi af 8,000—12,000 Kr. er der et Fradrag af 1,000 Kr., men for Ejendomme til en Skyldværdi af over 12,000 Kr. er der intet Fradrag. Gaar vi over til den anden Klasse Ejendomme, Huse, der bebos af een Familie, og hvis Beboere tilhører Arbejderklassen eller ernærer sig ved Fiskeri eller Haandværk uden fremmed Medhjælp, er Fradragsreglerne følgende: Med en Skyldværdi under 3,000 Kr. er Fradraget 2,000 Kr., med en Skyldværdi af 3,000—4,500 Kr. er det 1,000 Kr. og mellem 4,500 og 6,000 Kr. 500 Kr., og for 6,000 og derover er der intet Fradrag. Endvidere er der for Ejendomme, som udelukkende benyttes til Beboelse, den Regel, at naar Lejeværdien af hver enkelt Lejlighed ikke overstiger 60 Kr. paa Landet, 120 Kr. i Købstæderne og 180 Kr. i København og paa Frederiksberg, fritages de for Ejendomsskyld. Disse Fradragsregler volder nu, hvad der for øvrigt ogsaa i sin Tid blev stærkt paapeget af den nuværende højtærede Finansminister, som ogsaa den Gang var Finansminister, meget store administrative Vanskeligheder. Det er et stort og brydsomt administrativt Arbejde at udføre de Bestemmelser, som er indsatte i Loven, paa den retfærdigst mulige Maade, og det er aldeles umuligt at udføre dem med fuldkommen Retfærdighed. Der er i alt Fald en saa vid Plads aaben for Skønnet, at det ikke kan undgaas, at der undertiden gøres Fejl, eller at i alt Fald de